

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 119

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΘΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προκληρωτίας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 1², διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

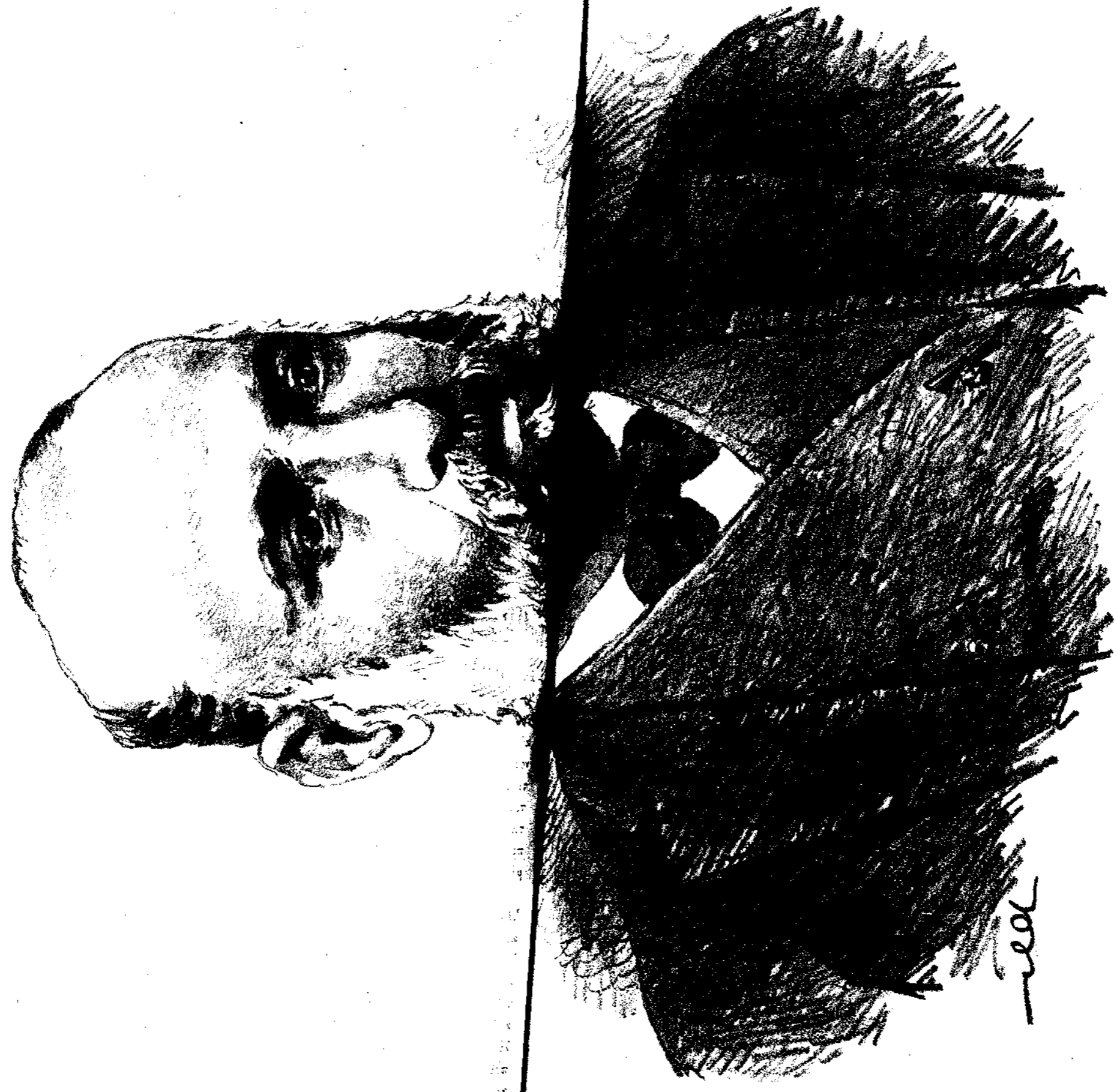
Ἐν Ἀθήναις, τῆ 24 Μαρτίου 1881.

Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰς μέγα σχῆμα πιστὴν ἐκ φωτογραφίας εἰκόνα τοῦ Βελέντζα, οὐχὶ διὰ τὸ ἐπίσημον τοῦ προσώπου του, τὸ ὅποτον δὲν εἶναι οὔτε περισσώτερον οὔτε ὀλιγώτερον διαπρεπὲς μερικῶν ἄλλων ἐπίσημοτήτων τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, ἀλλ' ἵνα μὴ νομιζώσιν οἱ ἐξωτερικοὶ ἡμῶν συνδρομηταί, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὗτός, περὶ οὗ τόσος πάταγος γίνεται, εἶναι θηριώδης τῆς τύπος *Βασιλέως τῶν βουνῶν*, ὅσον περιέγραψεν ὁ γλαφυρὸς εἰκονογράφος κ. Edmond About. Ὡς βλέπουσιν οἱ Ἀναγνώσται, εἶναι οὗτος ἀπεικονιστικὸς κοινὸς τύπος συγχρόνου Ἑλλήνου ἐν προόδῳ. Ὅσοιτικῶς πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἦθη καὶ ἔθιμα εὐγενῆς τύπος τοῦ Βασιλέως τῶν βουνῶν ἀντιπρῆθηεν, ἀφ' οὗ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐθεωρήθη κοπιῶδες καὶ ἐπικίνδυνον. Ὁ ὁρασίβιος ἐκεῖνος καὶ ὁ ἐπίγονός του ἐτελειοποιήθησαν εἰς τὴν ἀπαγγελτικὴν, τὴν στοιχειογραφικὴν, τὴν δικτυογραφικὴν, τὴν κερταρικὴν, καὶ μὲ τὰ ἐφόδια ταῦτα ἐπεδόθησαν εἰς ὅλα τὰ ἐν Ἑλλάδι θεωρούμενα ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα καὶ διαπρέπουσιν ἤδη ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῆς βριθούσης λογίων, τιμίων καὶ ἀφιλοκερδῶν ἀνδρῶν Ἑλληνικῆς πολιτείας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐξ ἄλλων προηγουμένων ἐν τῷ Ἀσμοδαίῳ, πολλοὶ πιστεύουσι τὸν συντάκτην αὐτοῦ λίαν αὐστηρὸν τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος ἐπικριτὴν. Τοῦτο εἶναι πλῆν. Ὁ Ἀσμοδαῖος, φιλόσοφος ὢν καὶ εἰς τῶν μᾶλλον ἐπιτυχόντων μθητῶν τοῦ σοφοῦ τῷ ὄντι Μεγιστογελοῦς, βλέπει τὰ πράγματα ἀπὸ περιωπῆς. Τὰ πράγματα εὐρίσκει ἄθλια, εἶναι ὄμως λίαν ἐπιεικῆς πρὸς τὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια εἶναι οὕτως εἰπεῖν θύματα τῶν πραγμάτων, ἢ τοι τῶν περιστάσεων. Ἡ κοινωνία ἢ κατὰ μεγίστην πλειονοψηφίαν ἀπεκρίττουσιν

σήμερον τὴν κυβερνώσασιν τάξιν ἐν Ἑλλάδι δὲν ἠδύνατο νὰ ἦναι ἄλλοιαι, διότι, ὡς πολλάκις εἶπομεν, ἡ φύσις δὲν κάμνει πηδήματα. Κοινωνία πρὸ ὀλίγου ἔτι τουρκοκρατομένη, καταδεδικασμένη εἰς πτωχείαν, ἐξευτελισμὸν, ἀμάθειαν καὶ αἰσικτικὴν δουλείαν, μὴ δυναθεῖσα ἐπομένως νὰ συμβαδίσῃ μετὰ τῆς ἀναγεννωμένης Εὐρώπης καὶ ν' ἀναπτύξῃ οὐδὲν ἐκπολιτευτικόν, πολιτικὸν ἢ κοινωνικὸν στοιχεῖον σπουδαῖον, δὲν ἠδύνατο ἐξελπίσθαι νὰ μεταβληθῇ εἰς κοινωνίαν ἀνεπτυγμένην ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς ἄλλην, διότι κακοενεδύθη τὴν εὐρωπαϊκὴν στολήν καὶ κακομετέρρασε τὰ στοιχεῖα τῶν ἐπιστημῶν, τὰ συντάγματα, τοὺς κανονισμοὺς, καὶ τὰ μυθιστορήματα τῶν εὐρωπαίων.

Ὡς περὶ τὴν ἡμῶν διδάσκαλος Μεγιστογελοῦς εἰς τὴν πρό τινας ἐνταῦθα δημοσιευθεῖσαν περιγραφὴν ἐνός βασιλικῆς χοροῦ, ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία εἶναι κοινωνία μετημμερισμένη. Ἀλλ' ἡ μετημμερία, δηλαδὴ ἡ μασκαράδα, δὲν δύναται ν' ἀποδώσῃ τι σπουδαῖον. Ἡ κοινωνία αὕτη ἐγκατέλειπε τὸν ἐγγύριον πολιτισμὸν τῆς, τὸν ἔχοντα τινὰ καλὰ καὶ σπουδαῖα, τὸν στηριζόμενον ἐπὶ ἀρχαίων ἠθικοπολιτικῶν καὶ οἰκογενειακῶν περὶ δόσεων, χωρὶς νὰ ἐνδύθῃ εἰσέτι τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν, καὶ διὰ τοῦτο περυσιζέει ἤδη τάξιν ὀλοκλήρον ἀνθρώπων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτιον φραγκοφορεμένων, οἵτινες ἐκτός τινων περυσίων ἐξικρίσεως, περυσιζέουσι κρῆμα τι εἰδεχθῆς δυτικῶν καὶ ἀνατολικῶν ἐλαττωμάτων. Τοιαύτη κυβερνώσασιν τάξις, ἔχουσα ἐλευθέρων καὶ ἀνώτερον στάδιον ἐνεργείας διὰ τῶν δημοκρατικῶν τοῦ τύπου θεσμῶν, ἦτο ἐπόμενον νὰ περὶ κωλύσῃ ὅ,τι τυχὸν διακεκριμένον καὶ ἠθικὸν στοιχεῖον ἔχει ὁ τόπος, καὶ ν' ἀπολήξῃ εἰς ὅ,τι ἀπέληξεν, εἰς τὴν ἐξωτερικὴν, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν χρεωκοπίαν, ἢ τις κατέστησεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, ὡς μὴ ὤφειλε, τὴν χώραν ταύτην οἶον τὴν ἀποκλειεῖ ἡ Ἐφημερίς τῆς Βοστώνης, χωρὶς «ἐν πολλοῖς κατὰφρονητέων».

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ

—200

Καθ' ἃ ἐπληροφορήθημεν, ἐκ τῶν μᾶλλον φοβουμένων τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνακρίσεων καὶ κατεχόντων νῦν ὕψηλὴν πολιτικὴν θέσιν παρὰ τῷ κόμματι τοῦ κ. Κουμουδούρου ἔγραψαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐρωτῶντες αὐτόν, ἂν καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελον καταδικασθῆ ὑπὸ εἰδικοῦ δικαστηρίου δύνανται νὰ ἐλπίσωσιν, ὅτι θέλει φιλοξενήσει καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ κόμμα του μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοιοπαθῶν.

Κύριός τις, μέχρι χθὲς διακρινόμενος ἐπὶ ἀκράτῳ ὑπουργικότητι, ἐρωτηθεὶς ἂν ἐπίστευεν εἰς τὰ διαδιδόμενα δυσάρεστα περὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀπεκρίθη μειδιῶν: «On ne prête qu'aux riches».

Γνωστὸν εἶναι, ὅτι ὁσάκις πλοῦτον ἀρχίσῃ νὰ κάμνῃ νερὰ πρῶτοι πάντων τὸ ἐγκαταλείπουσιν οἱ ἐν αὐτῷ παχυνθέντες ποντικοί. Τοῦτο ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ ἐνθυμηθῶσιν οἱ φοιτηταὶ τοῦ Σολωνεῖου, βλέποντες εἰσερχόμενον μὲ ἥθος Μαγδαληνῆς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Τρικουπῆ τὸν κ. Κιζικιπῆν.

Ὁ ἐπὶ διετίκῃ σχεδὸν χρηματίσας ἐσχάτως ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀξιότιμος κ. Θεόδωρος Δηλιγιάννης κατηνάλωσε τέσσαρας ὄλας στήλας τῆς Πρωτῆς, ὅπως ἀποδείξῃ, ὅτι εὐθύνονται διὰ τὰ κατωρθώματα τοῦ Βελέντζα καὶ ὀφείλουσι νὰ δώτωσι καθαρὰς εἰς τὸ κοινὸν ἐξηγήσεις πάντες «οἱ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν διευθύνοντες ἀπὸ δεκαετίας πολιτικοὶ ἄνδρες». Βλέποντες ὅμως, ὅτι δὲν θεωρεῖται ὁ ἴδιος ὡς ὑποκείμενος εἰς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην καὶ μὴ εὐρίσκοντες κανένα ἐξαιρέσεως λόγον, πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ ἀξιότιμος πρῶην ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δὲν κατὰτάσσει ἐκυτὸν μετὰ τῶν «πολιτικῶν ἀνδρῶν».

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Τὰ ἔξοχα πνεύματα συναντῶνται. Οὕτως ὁ ἐπίσημος συντάκτης τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος ἀποκαλεῖ τὰ Βελέντζεικ δυστυχεῖ περιστασίαι, ὅπως ἀπεκάλεσεν ὁ Βελιγκτῶν τὴν ἐν Ναχκρίνω ναυμαχίαν ἀτυχεῖ γεγονόσ. Δύσκολον εἶναι νὰ μὴ παρατηρήσῃ τις συνάφειάν τινα μετὰ τοῦ ἀτυχοῦς γεγονότος καὶ τῆς δυστυχοῦς περιστάσεως.

Ἐκ τινος ἐν τῷ Αἰῶνι δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς τοῦ προξένου τῆς Τουρκίας κ. Ἀζελῶ πληροφορεῖται τὸ κοινόν, ὅτι ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις ἀπὸ τοῦ 1878 εἰδοποιήθη ἐπισήμως περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν καϊμέδων. Ἐρωτῶμεν ἤδη εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ ἐνταῦθα ὀθωμανικὴ πρεσβεΐα πολλάκις καὶ ἐπικνεϊλημμένως ἀπὸ δύο καὶ ἡμίσεως ἡδὴ ἐτῶν εἰδοποίησε περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὸ ἐλληνικὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἀνταλλάξασα συνάμματα οὐκ ὀλίγας δικαιοῦσεις μετὰ τῶν κκ. Θ. Δηλιγιάννη καὶ Τρικουπῆ;

Τὰ λουτρά τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ δεικνύουσι κατὰ τὸν Ἀσμοδαῖον, τὴν ἐν πᾶσι παρ' ἡμῖν ἐπικρατοῦσαν ἐπιπολαϊότητα καὶ ἡμιμάθειαν· διότι μέχρι τοῦδε οὐδαμοῦ εἶδομεν τὸ ζήτημα τῶν λουτρῶν τούτων πραγματευόμενον ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἐποψίν, τὴν τῆς δημοσίας ὑγείας. Ἀληθῶς καὶ ἡ ἐπιπολαϊοτάτη σκέψις φέρει εἰς τὸ ἐρώτημα, τί γίνεται τὸ καθ' ἑκάστην ἐκ τῆς κεντρικῆς δεξαμενῆς ἐκχυνόμενον ὕδωρ. Αἱ γενόμεναι εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἀπαντήσεις εἶναι κωμικαί, διότι οὔτε ἡ ἐξάτμισις ἀρκεῖ ὅπως ἀπορροφήσῃ ὁλόκληρον τὸ καθ' ἑκάστην ἀνανεούμενον τοῦτο θιλάσσιον ὕδωρ, οὔτε ἄλλως καὶ ἡ ἐξάτμισις αὕτη, ἣτις τόσα καταλίπει ὀργανικὰ καὶ ταχέως ἀποσυντιθέμενα σώματα, εἶναι ἀκίνδυνος, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα δύναται νὰ ἀποβῇ αἰτίαι ἀναπτύξεως μιάσματος. Καταπίνεται λέγουσιν, εἰς ἀγνώστους καταβόθρας. Ἀλλὰ καταβόθραι τοιαῦται δὲν ὑπάρχουσι, ταχύτατα δὲ τὸ ἔδαφος θέλει κορεσθῆ ἐκ τῶν ὑδάτων. Ἐὰν ὑπῆρχε παρ' ἡμῖν κοινὴ γνώμη πεφωτισμένη, ἀφοῦ δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει ἐπιτήμων διοίκησις, πρὸ καιροῦ θὰ παρεκωλύετο τὸ ἀτυχεῖ ὑπ' ἄλλας τὰς ἐπόψεις ἔργον τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, ἐξ οὗ οὐδὲν δύναται νὰ προκύψῃ ἀγαθόν.

Πλὴν ἀνακαλοῦμεν ὄλα τὰ ἀνωτέρω ἐὰν ὁ ἐπιχειρηματίας κ. Δαμασκηνός, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ κ. Μπούμπουλη, δίδουσι καθ' ἑκάστην ἐν τῇ δεξαμενῇ πρὸς τέρψιν τῶν λουομένων παραστάσεις εἰς μικρὸν ἐλληνοτουρκικῶν ναυμαχιῶν. Ἡ ἐκ τῶν θεαμάτων τούτων θυμηθῆ δύναται μόνη νὰ ἀντιποροπήσῃ τὸν ἐκ τῶν μισμάτων κίνδυνον.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.